உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சஞ்சிகை. ௰௮.] ௲௮௱௪௧ ௵. புரட்டாதி ௴. ௰௬ தேதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, Sept. 16, 1841. [No. 18.

வரலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பயிர்ச்செய்கை, அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவைகளைப் பற்றியும், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சடிக்கப்படும்.

அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலீசுங் கூடினதாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக நான்காய் மடித்த தாள் அளவில் ஒவ்வொரு மாதத்து முதலாம் மூன்றும் வியாழக்கிழமைகளிற் பிரசித்தம் பண்ணப்படும்.

இதின் விலை, பத்திரம் ஒன்றுக்கு, ௨ பென்சு அல்லது ௰௬. வெள்ளைச் சல்லி, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னறக் கொடுத்திருந்தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சிலிங்கு.

இந்தப் பத்துப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாந்தம் பணம் முன்னேறக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிடக்கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு, ௧.இ பென்சு. அல்லது ௯. பணம். அல்லது மூன்றுமாதத்திற்கு முன்னறக்கொடுத்திருந்தால் விலை, ௯ பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னேறக் கொடுத்துவைக்குங் காரியக்காரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு ௧. பென்சு, அல்லது ௮. வெள்ளைச் சல்லி. மூன்றுமாதத்திற்கு முன்னறக்கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பென்சு.

☞ தபாற்செலவை விட.

காகிதம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவைகளை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தபாற்செலவுகொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is *two pence* a number, or *one shilling* a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for *ten copies* and pay *in advance*, the price is *one and a half pence* a number, or *nine pence* a quarter.

To those who subscribe for *twenty copies* and pay *in advance*, the price is *one penny* a number, or *six pence* a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at the American Mission Press, Manepy, Jaffna.

CORRESPONDENTS may send their Communications *post paid* addressed to "The Editors of the Morning Star," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as *Agents* for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. Grenier; CHUNDICOLY—M. J. Povirrayasingem; WANNARPONY—S. Tampiahpilly; MOOLLITEVO—A. Mc Farland; BATTICALOE—S. A. Allegecoon Modlier; MANNAR—M. S. Povirrayasingem Modlier; CALPENTYN—J. Woodhull; TRINCOMALIE—Rev. C. Hole; COLOMBO—Philip Canjimanadan; KANDY—Rev. W. Oakley; MADURA—Rev. F. D. Ward; DINDIGUL—Rev. J. J. Lawrence; TANJORE—Rev. T. Brotherton; MADRAS—P. R. Hunt, Esq. புங்குடுதீவு.—பத்தர் நாகநாதபிள்ளை.

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 162.]

இந்துதேசச் சரித்திரம்.—*Ancient history of India.*

பாபிலோன் நகரியிலுள்ள பிரதானிகளுக்கும் பாலிபுரத்திலுள்ள சந்திரகுத்தனுடைய பிரதானிகளுக்கும் (Baliputra or Palibothra) நட்புங் கொள்கையுமுண்டாகும்படி செலூக்கஸ் இராசன் (Megasthenes) என்பவரைத் தானாபத்தியமாய் அனுப்ப அவர் பாகார் நாடு, வங்காளம், அயோத்தி, பாலிபுரமென்னும் நான்கு இராச்சியங்களையும் அடக்கிய பாரசியின் தலைப்பட்டினத்தில் வாசம்பண்ணி இந்தியரும், பார்சியரும் வருத்தகம் நடப்பிக்கும்படி வெகு முயற்சிகளைப் பண்ணியிருந்தார். அவர் திரும்பிப்போனபொழுது, பாரசி நாட்டையும் அதின் தலைப் பட்டினத்தையும் பற்றி அதிக மகத்துவமாய் வன்னித்துப் பேசினார். அவருடைய கணக்கின்படி "சந்திரகுத்தனிடத்தில் (சாது) இராணுவச் சனங்களும், (உலது) குதிரைகளும் (உது) இரதங்களும் இருந்தன. அவன் இருந்த தலைப்பட்டணம் (ய)மயில் நீளமும், (உ) மயில் அகலமும், (ஞாலச) கோபுரங்களினுற் சூழப்பட்டு (கல) முழந்தாழ்வுள்ள ஓரகட்கிடங்கும், (கூல) வாசல்களுள்ளதுமாயிருந்தது." சந்திரகுத்தன் (உச) வருடம் இராச்சியம் ஆண்டு கிறிஸ்து பிறக்க (உாகூயஉ) வருடத்துக்கு முன் இறந்துபோனான். மறுபடி அவன் குமாரன் மித்திரகுப்த்தன் (Allitocrates or Amitocrates, or Mitra-gupta, i. e. guarded by Sun, who in native annals is called Varisara alias Dasaratha) இராச்சியமாளுகையில், செலூக்கஸ் என்னும் இராசா இருசாதியாரும் வர்த்தகம் நடப்பிக்கவும் போக்குவரத்தாய் இருக்கும்படியாகவுந் தியமேகஸ (Diamachus) என்பவனைத் தானாபதியாய் அனுப்பினான். சந்திரகுத்தனும் அவன் குமாரனும் (எஎ)வருடத்துக்கு இராச்சியம் ஆண்டார்கள். மறுபடி சந்திரகுத்தனின் பேரனாகிய சோபகாஸ (Sophagasemus) நியாயப்படி இராச்சியமாண்டுவந்தான். இவன் காலத்தில் சீரியா தேசத்துக்கு இராசாவாய் இருந்த மகா அந்தியோகென்பவர் (Antiochus the great,) பார்தியா (Parthia,) பக்த்தரியா (Bactria) முதலிய நாடுகளிற் கலகம்பண்ணி இந்து தேசத்தினுட்பட்டுப் படையெடுத்துப் போகையில், சோபகாஸ இராசன் அந்தியோக்கென்பவருடன் சமாதான பொருத்தனைபண்ணிக்கொண்டு (நூய) யானைகளும், பணமுந் திறையளந்துகொண்டிருந்தான். பக்த்தரியா நாட்டை ஆண்ட (அ) இராசாக்களில் ஒவ்வொருவரும் இந்து தேசத்திற்குட் படையெடுத்துப்போய் முற்றுகைச் சயங்கொண்டு வெகு சீமைகளைக் கட்டி ஆண்டுவந்தார்களெனச் சரித்திரகாரர் எழுதுகிறார்கள். விட்டுணு புராணத்திலும பாகவதத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்து தேசத்தை ஆண்ட (அ) கிரேக்க இராசாக்களும் இவர்களே. கொஞ்சக் காலத்தின் பின் பார்த்தியனின் பேரனாகிய சொர்னஸ் (Jona) என்பவன் சோமகாஸ இராசனைத் துரத்திவிட்டுச் சிங்காசனத்திலேறித் தரும நீதியாய் இராச்சியமாண்டு இந்துஸ்தானிலுள்ள பெரு வெளிகளையெல்லாஞ் செய்கைப்படுத்திக் குடியேற்றிச் சனங்களைச் சீர்திருத்தி ஆண்டுவந்தான். இவனுடைய அரசாட்சி கிறிஸ்து பிறக்க (உாகூ) வருடத்துக்கு முன்னிருந்தது. இக்காலத்தில் அருதசியர் (Aridshere or Arsaces of the Greeks) பாரிசு தேசத்தின் கிழக்குப் பகுதிகளை எல்லாம் வெற்றிகொண்டு அலெக்குசந்தருக்கு இராசாக்களாயிருந்தவர்களை எல்லாந் துரத்திப் பார்தியர் இராச்சியத்தை (Parthian Kingdom) உண்டுபண்ணிக் கிறிஸ்து பிறக்க (உாஙகூ) வருடத்துக்கு முன இராச பட்டந்தரித்து இராச்சியபாரம்பண்ணிவருங் காலத்தில சொர்னஸெனென்பவன் அவனுக்கு (ஞய) யானையும் திரவியமுந் திறையாகக் கொடுத்துவந்தான். இவனும் இவன் பின்னடியாரும் (கூய) வருடத்துக்கு மேற்படக் கன்னோசத்தில இருந்து இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக் கடைசியாய் அற்றுப்போனார்கள். மறுபடி கலியசந்தனென்பவன் (Callian-chund) கிறிஸ்து பிறக்க (ஈஎய) வருடத்துக்கு முன் இருந்து இந்து தேசத்தில் இராசரிக்கம்பண்ணிவந்தான். அவன கொடுங்கோலரசனாயிருந்ததினாலே பட்டணத்தின் சிறப்பும் மகிமையுங் குறைந்துபோகப், பிரபுக்களானவர்களுந் தப்பி மறு திசைகளுக்கு ஓடிப்போனார்கள். மறுபடி அவனுக்குக் கீழாயிருந்த இராசாக்களிற் சிலர் வந்து கலியசந்தனைப் பட்டணத்தை விட்டுத் துரத்தச் சேனைகளும் அவனை விட்டுப் பிரிந்துபோக, அவன் கடைசியாக மன உபத்திரவத்தினாலே இறந்துவிட்டான். இத்தோடே இந்து தேச அரசாட்சி விருத்தி குறைந்து செங்கோன்முறை தப்பிப்போனபடியாற் பிரதானிகளும் இராச வங்கிஷத்திலுள்ளவர்களுமான யாவருந் தன்னிட்டம்பற்றி நடந்துவந்தார்கள். அன்றியும் பலர் தங்கள் வீரத்தன்மையினாலும், நடக்கைகளினாலும் இராயர்களென்று எண்ணப்பட்டிருந்தன் கலியசந்தன் இறந்த காலமு

Digitized by Google

தல் மாளவத்தின் இராசாவாகிய விக்கிரமாதித்தன் வரையில் ஒழுங்கான அரைசாட்சியாரின் வங்கிஷ அட்டவணையைப் பற்றித் தெரியாது. கொஞ்சக் காலத்தின் பின் விக்கிரமாதித்தன் இராசாவாகி மாளவம் கூர்ச்சரம் (Gujerat) முதலியசீமைகளை வெற்றிகொண்டு உச்சினிப்பட்டினத்தில் இருந்து இராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிவந்தான். இவன் காலத்திலே பேர்போன சேப்பர் (Shawpoor or Sapor) என்பவன் பாரிசு தேசத்தை ஆண்டான். தக்கணத்து இராசாக்களுக்கு விரோதமாய்ப் படையெடுத்துப்போனவிடத்திற் கிறிஸ்து வருஷம் (௮௯)ல் மரணித்தவிட்டார். மறுபடி மாளவமும் மற்றும் இராச்சியங்களும் இராசாவில்லாததினாலே தன்னிட்ட நாடுகளாயிற்று. கொஞ்சக் காலத்தின்பின் விக்கிரமாதித்தனின் வமிசத்தானாகியபோச இராசன் தன்னுடைய பராக்கிரமத்தினாலே இராசாவாகி மகத்துவமாய் அரசாண்டு வெகு சத்திரங்கள், மடங்கள், மதில்கள், கோவில்கள், அரண்மனை கட்டிவந்து இந்து தேசத்தில் அநேகம் பகுதிகளுக்கு இராசாவாயிருந்து (௰) வருடத்துக்கு மேற்பட இருந்து செல்விக்கையாய் நடந்திறந்தான். விக்கிரமாதித்தன், போசராசா பட்டி என்பவர்களைப் பற்றி இனி மேற் சரித்திரத்திலே தெளிவாய் விளங்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

கூட்டேடன்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நூல்.

Abridgement of Good's Book of Nature

முதற் பிரிவு.—௰௪. அதிகாரம்.

மிருகபுலன்.

௧. புலன்ஐந்து. உருபம், கந்தம், சப்தம், ரசம், பரிசம். இப்புலன்கள் மனதுக்குக் கொடுக்குமறிவு இந்திரியக்காட்சியென்றழைக்கப்படும்.

௨. இந்திரியக்காட்சி பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்கு வழியாயிருக்கும் வித்தியாசமான புலன்கள் எத்தனையோ அத்தனை விதமாயிருந்து மனதில் உண்டாக்கும் அருட்சி அல்லது பதிவு வெகுகாலத்துக்கு வழமையாய் இருக்கின்றது. இப்படி நாம் வைத்திருக்கும் பதிவை எண்ணமென்று சொல்வது.

௩. இந்த எண்ணங்களை ஓரடுக்குச்சித்திரங்களுக்கு உவமிக்கலாம். அவை மூளையினது நூதனமான அறைகளிற் றூங்குகின்றன. ஒவ்வொரு புலனுக்கும் அதற்குரித்தான இடம் உண்டாயிருக்க மனமானது இந்தச் சித்திரங்களைக் கவனியாதிருக்கவும் அல்லது அவைகளைப் பற்றி நினைக்கிறதினாலே வேண்டியவேளை கண்டுகொள்ளவுங் கூடியதான தத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது.

௪. நீ ஒரு யானை கண்டிருக்கிறாயாக்கும் அந்த யானையானது தோற்றம் அல்லது சித்திரம் சடுதியாய்க் கட்புலன்வழியாக மூளைக்கு அல்லது மனதுக்குச் சென்றது. அது இப்பொழுது அங்குண்டு உனக்கு வேண்டியவேளை மனக்கண்ணினால் யானையைக் காணலாம். இந்தப் பிரகாரமாக மற்றும் புலன்களுந் தங்கடங்கள் காட்சியை வைத்திருக்கின்றன. நீ கரும்போளந்தின்றாய். கைப்பின் அறிவு மனதிற் சென்றது. கரும்போளத்தை நீ நினைக்கும் வேளையிற் கைப்புருசி அத்துடனே நிகழும்.

௫. மனமானதென்னவென்றும், அது மூளையோடிசைந்திருப்பதெப்படியென்றும் எங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் மனதின் முயற்சிக்கு மூளை வேண்டியதென்றும், புலன்கள் மூளையை அருட்டுவதென்றும் எங்களுக்குத் தெரியும், ஆகையால் மூளையும் புலன்களும் இசைந்திருக்கும் விதத்தைப்பற்றி ஏதேனும் நாம் அறிந்துகொள்வது மிகவும் பிரதானமாயிருக்கின்றது.

௬. மனுஷனிலும் அதிக பூரணமான மிருகங்களிலுமுள்ள மூளை அண்டாகாரமாயிருந்து முப்பகுதிப்படும். ௧வது. பெரிதான மேன்மூளை, ௨வது. சிறிதான கீழ்மூளை, ௩வது. முதுகென்பினூனத்தோடிசைந்த மூளை, இந்த முதுகென்பூனம் முதுகென்புக் கோவை முழுதுந் தொடுத்திருக்கின்றன.

௭. புலன்கள் நரம்புவழியாய் மூளையோடிசைந்திருக்கின்றன. இந்நரம்புகள் சோடுசோடாயெழும்பிப் பக்கத்துக்கொவ்வொரு சோடாகி மூளையிலிருந்தெழும்பும் ஒன்பது சோடு, கண், காது, மூக்கு, நாக்குமுதலான பொறிகளுடனே இசைந்திருக்கின்றன.

௮. தொக்கு அல்லது பரிசநரம்பு முதுகென்பூனத்திலிருந்து எழும்புகின்றது. இவ்விதத்தில் முப்பது சோடுண்டு, இவை முதுகென்பைப் பலவிடத்திலூடுருவப் பிரிந்து பலதிக்குங் கவைவிட்டுச் சரீரத்திலொவ்வொரு பகுதிக்குஞ் செல்லுகின்றன.

௯. மூளையிலிருந்தெழும்பும் நரம்புப் பொலிவைப் பார்த்தால் மிருகத்திலும் மனுஷமூளை பெரிது. அது அதிக பூரணமானது. ஏனென்றால் பற்பல மிருகவகுப்புக்களிற் சிதறியிருக்கும் பகுதிகளெல்லாம் இதில் ஒன்றித்திருக்கக் காண்கிறோம். அன்றியும் மறுமிருகங்களுக்கில்லாத வேறு பகுதிகளுமுண்டு ஆகையால் மனுஷ மூளையிற் சிலபகுதியைத் தள்ளினால் மிருகமூளையாகும். மிருகமூளையிற்சிலபகுதியைச் சேர்த்தால் மிருகமூளையின் தரத்துக் குயர்ந்திருக்கும்.

[இன்னும் வரும்.]

[The following article is the original of the foregoing]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

Part I.] *On the external senses of Animals.* [Chap. XIV

1. The external senses are five in number—sight, smel hearing, taste and touch. The knowledge which these sen ses convey to the mind is called *perception.*

2. The different kinds of perception, therefore, are as nu merous as the different senses through which they are receiv ed, and these produce an effect or *impression* on the min which usually remains for a long time. We call these im pressions which we retain, *ideas.*

3. These *ideas* may be likened to a set of pictures; the are hung up in the curious chambers of the brain; each sens has its own particular place, and the mind has the power o allowing these pictures to remain unnoticed, or of calling then into observation when it chooses; that is, by thinking abou them.

4. Perhaps you have seen an elephant; the *idea* or pictur of the elephant instantly passed from the eye to the brain o mind; it is there now, and whenever you choose you can with your mind's eye, see the elephant. In the same way the other senses leave their impressions. You have taste

aloes; the *bitter* idea is transferred to the mind, and whenever you think of aloes, the taste or picture of bitterness seems present.

5. We do not know what the mind is, nor how it is united with the brain; but we do know that the brain is necessary to the action of the mind, and that the senses excite the brain. It is then highly important that we understand something of the manner in which the brain and the senses are connected.

6. The brain in man, and in all the more perfect animals, is nearly of an oval figure, and consists of three distinct parts; first, the cerebrum, which is the uppermost and much the largest portion of the brain; then, the cerebel, or little brain, lying below or behind; and third, that part which joins the spinal marrow. This spinal marrow is extended down the whole chain of the spine or back-bone.

7. The external senses communicate with the brain by the means of nerves. These nerves always issue in pairs, one for each side, and there are nine pairs which issue from the brain, and communicate chiefly with the senses of sight, hearing, smell and taste.

8. The nerves of touch or feeling issue from the spinal marrow. There are thirty pairs of these nerves; they penetrate through different places in the back-bone, and divide and branch out in every direction, and reach every part of the body.

9. Man has the largest brain of all animals in proportion to the general mass of nerves that issue from it. The human brain is also most perfect, because we find united in it all the parts that are scattered through the different classes of animals, and moreover there are other parts which no animal possesses. If then, we could remove some organs from the human brain, we should reduce it to the brain of animals; and by adding to the latter, it would be elevated to the rank of a human brain.

[To be Continued.]

மார்க்க விசாரணை.

[Inquiry on Religion.]

உலகத்திற் சனனமெடுத்திருக்கிற மனிதர் யாவருந் தாங்கள் பிறந்த நோக்கம் இன்னதென்று எல்லாருஞ் சரிவர அறியாமற் பலபல பேதகங்கொண்ட நடையாய் நடந்து வருகிறபடியினாலே அவர்களுக்கு இச்சீவியத்துக்கும் வருஞ் சீவியத்துக்கும் பலனை உண்டுபடுத்தக்கூடிய சீவியம் எதென்று நாம் மகா கவலையாயும் ஆவலாயும் விசாரிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். மிருகங்களைப்போல் மனிதரும் பிறந்து தின்று குடித்து, நித்திரைசெய்து உடம்புக்குரிய ஆசையிச்சைகளை மாத்திரம் அனுபவித்துப் பின்யாதொரு நலமிழப்புமில்லாமல் இறந்துவிட வேண்டியவர்களல்லவே. மிருகங்களைப் பார்க்கிலும் மனிதர் எவ்வளவுயர்ந்த படைப்புகளாயிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கே அவர்கள் தேட்டங்களும் அனுபவங்களும் உயர்ந்ததாயிருக்கவேண்டும். காரியமிப்படியிருந்தும் மனிதர் எவ்விதமாய் நடந்துவருகிறார்கள்? அவர்களுடைய சீவியம் எப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது? தேட்டம் என்ன, அவர்கள் புலன்களெல்லாம் என்னத்திற் சென்று வருகின்றன? என்று இப்படியே வினவிப் பார்க்குமிடத்து உலகத்தில் எந்தெந்தத் தேசங்களிலும் இருக்கிற சனங்களுக்குட் கொஞ்சங் குறைய எல்லாரும் மிருகங்களுக்குந் தங்களுக்குஞ் சற்றும் வித்தியாசமில்லாததுபோலவே நடந்து வருகிறார்கள். எப்படியென்றால், சில மனிதர் தாங்கள் உண்டு களிப்பதே காரியமாகவுஞ் சிலர் உடுத்துக் களிப்பதே காரியமாகவுஞ் சிலர் உண்ணாமலும் உடாமலும் பொருள்தேடுவதே காரியமாகவும், வேறு சிலர் ஸ்திரீபோகம் பண்ணுவதே காரியமாகவுஞ் சிலர் எப்படி இருந்தாலுந் தங்கள் தங்கள் மரபைப் பேணிநடப்பதே காரியமாகவும் வேறுஞ்சிலர் கல்வியே காரியமாகவுஞ் சிலர் உத்தியோகமும் நடையுங் காரியமாகவும் மேலுஞ்சிலர் ஆள்ச்சிறப்பே பெரிதாகவுஞ், சிலர் யோக்கியமே முக்கியமாகவும் எண்ணி இவைகளை நாடித்தேடிவருகிறார்கள். இது பயித்தியமென்றும் இவை மனுஷருடைய தேட்டத்துக்குப்பிரதானமான பொருள்களல்லவென்றும் யாவருக்குந் தெரியவரும். மனுஷர் விசேஷமாகத் தேடவேண்டியவை எவைகளெனில், அழியா வஸ்துவாயுஞ் சகல பாக்கியங்களுக்கும் ஊற்றாயுமிருக்கப்பட்ட ஒன்றான சிருட்டிகராகிய கடவுளையுந் தங்களுக்குள்ள அச்சிருட்டிகருடைய சாயலான ஆன்மாக்களையுந் தாங்கள் மறுமையில் அடையும் மோட்சானந்தத்தையும் அதை அடையக் காட்டும் பரம குருவையுஞ் சரிவர அறிவதையே. இதைக்குறித்து அறிவிப்பது மார்க்கம் அல்லது வேதம். ஆனாலும் உலகத்திலே பற்பல வேதம் இருக்கிறபடியாலும் அவ்வேதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறபடியினாலும் அவையெல்லாம் உண்மையாயிருக்கமாட்டா. உலகத்திலுள்ள பல வேதத்தையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க நமக்குப் புத்தியில்லை. என்றாலும் எங்கள் தேசத்திலே வழங்குந் தமிழ் மார்க்கங் கிறிஸ்துமார்க்கம் மகமதுமார்க்கம் முதலானவையை ஆராய்ந்துபார்க்கலாம். இவற்றில் தமிழ்மார்க்கங் கத்தாவால் வந்ததல்லவென்பதைக் குறித்து வருகிற சஞ்சிகையிற் சில விசேஷங்களை எடுத்துக் காட்டுவோம்.

உலோபத்துவம்.

[On Avariciousness.]

(சனசிநேகனென்ற பத்திரிகையிலிருந்தெடுபட்டது.)

சோன்ஸ் (Jones) என்னும் ஒரு போதகர் சில வருடங்களுக்கு முன்னே (அய) வயதுள்ளவராக இறந்து போய்விட்டார். இப்பொழுது பிரசித்தம் பண்ணப்பட்ட அவருடைய சரித்திரத்தினாலே அவருடைய அதிவினோத பிசுனத்துவம் யாவரும் விசனப்படும்படி வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் இறந்தபோது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஆஸ்தியுடையவராகவிருந்தார். இப்படி இருந்தும் அநேக வருஷங்களாக அவருக்கு வேலைகாரர் ஒருவரென்கிலும் இருந்ததில்லை. குசினிவேலை, பெட்டி வேலை, தையற்காரன் வேலை மற்றெந்த வேலையுந் தாமே செய்து வருவார் அவர் போதகனாயிருந்த (சல) வருடக்காலவரையில் அவர் உடுத்திக்கொண்டிருந்தது ஒரே அங்கி. அவர் போட்டுக்கொண்டிருந்தது ஒரே தொப்பி. இவைகளிலே பழுது நேரிட்டபோதெல்லாம் தாமே பழுது பார்த்துக் கொள்ளுகிறது. அவ

Digitized by Google

ருக்கு அநேகஞ் சட்டைகளிருந்தன. ஆகிலும் அவர் ஒன்றையே உடுத்திக்கொண்டிருந்தார். அவர் அதையும் மூன்று மாதத்துக்கொருமுறை கழுவுகிறதும் அவருக்கு வெகு வருத்தமாயிருந்தது. அது அழுக்கடையாமலுஞ் சீரண கதியடையாமலுமிருக்கும்படிக்கு அதை உடுத்திக்கொண்டு நித்திரை செய்வார். இதை அவரே பழுது பார்த்துக்கொண்டு கிழிந்துபோன இடங்களுக்கெல்லாந் துண்டு போட்டுத் தைத்துக்கொள்ளுவார். இந்த உடையோடே வெளியிலே போகும்பொழுது அவரைக் கண்டவர்களெல்லாரும் இவர் ஒரு சிறேஷ்டனென்று நினைக்க இடமில்லாமற் சிலர் அவரைப் பரிகாசம் பண்ணவுஞ் சிலர் அவரை இரப்பாளனென்றெண்ணி யாசகங் கொடுக்கவும் நேரிட்டது.

அவர் உடை போல அவர் புசித்தலும் விநோதந்தான். அவர் வாரத்தில் ஒரு நாள் தமது சாப்பாட்டைத் தாமே சமையல் பண்ணிக்கொள்வார். அந்த ஒரு நாளும் ஓய்வுநாளாயிருந்தது. அவர் தமது போசனத்துக்கு மூன்று பண்டங்களைக் கொள்வார். அவைகளில் இரண்டை அவசரமான பதார்த்தங்களென்றும், ஒன்றைப் பருக்தினிக்குரிய பதார்த்தங்களென்றுஞ் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அவசரமான பதார்த்தங்களாவன, றொட்டியும், உப்புப் போட்ட பன்றி இறைச்சியுமாம். அவசரமல்லாதது, தேயிலையாம். அவர் அடிக்கடி தமது சபையார் வீடுகளிலே புசிப்பெடுத்துக்கொள்ளுவார். ஆனாலும் அவர் வீட்டிலே ஒருவருஞ் சாப்பிடுகிறதில்லை. பத்து வருடத்துக்கு முன்னே சடுதியாக வந்த ஒருவனுக்கு வெகு மனவாதையோடே தமது போசனத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்ததல்லாது வேறதிருட்டாந்த மறியோம் அவர் மேசையிலே வெண்ணெய்,பால்முட்டை,சீனி,மாட்டிறைச்சி,பீர்(beer)சாராயம் வேறெந்தப் பதார்த்தங்களும் வருவதேயில்லை. இவைகளை அவர் புசிக்கமாட்டாதவரல்ல விலை கொடாமல் இவைகள் அகப்படும்போது வெகு மனரம்மியத்தோடே புசிப்பார். அவர் ஏல் (Ale) என்னுஞ் சாராயத்தைச் சில காலம் இலவசமாய்க் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வெகு பிரியமாய் உட்கொள்வார். ஒரு நாள் பிரமாணந் தப்பிக் குடிக்கவே மற்றவர்கள் பழிக்கும்படி சம்பவித்ததினாலே இவ்வகைப் பட்ட பானங்களை இனி என் நாவு ருசிப்பதில்லையென்று சபதங் கூறிக்கொண்டு தமதாயிசு பரியந்தம் சுத்த சலத்தையன்றி வேறெதுவுங் குடியாததினாலே மேற்சொன்ன தமது சபதத்தை நிறைவேற்றினாராம்.

மாரிகாலத்தில் எவ்வளவு குளிராயிருந்தாலும் அவருக்கு ஒரு கனப்புக் கிடையாது. அவருடைய வீட்டிலே விறகுங் கரியும் மிகுதியாயிருந்தாலும் அதைச் செலவிடாமற் கோவிற் பிரகாரத்திலுந் தமது தோட்டத்திலுமுள்ள சருகு முதலானவைகளைப் பொறுக்கிக்கொண்டு வந்து சமையல்பண்ணிக்கொள்ளுவார். குளிர் அதிகமாயிருந்தால் அயல்வீடுகளிலே போய்க் குளிர்காய்ந்துகொண்டு படுக்கப் போகிற நேரத்தில் வீட்டுக்கு வந்து படுத்துக்கொள்ளுவார். அவருக்கு வீட்டில் விளக்குக் கிடையாது. கோவிலில் எரிந்துபோன சில வத்திகளை லுவர் சிறிது நேரந் தமக்கு விளக்காக வைத்துக்கொள்ளுவார். அவர் சோம்பனல்ல, மிகுதியாயெழுதுகிறவர். ஆகிலுங் கடுதாசியிலை கொடுத்து வாங்கமாட்டாதவராகையால் தள்ளிவிடப்பட்ட அழுக்குக் கடுதாசிகளிலே தமது பிரசங்கங்களை எழுதுவார். அவர் மிகவுஞ் சமாதான சிந்தையுள்ளவராயிருந்தவர், வாது செய்வதுஞ் சண்டைசெய்வதும் அவருக்கு ஏராது. சமாதானத்தைக்குறித்தே அவர் அதிகமாய்ப் பிரசங்கம்பண்ணுவதும், புத்திசொல்வதுமாயிருந்தார். சிலவேளைகளிற் கொஞ்சந் தருமங்களையும்பண்ணுவது வழக்கமாம். அவருக்குத் துர்பல மிகுந்து ஞாபகம் விழுந்துபோனபோது அவ்வலையும் நீக்கிக்கொண்டு தாம் பிரியம்வைத்திருந்த வாலிபன் ஆயிரம் உருபாய்க்கு அதிகமான பொருளைத் திருடிக்கொண்டதனால் அவனிடத்தில் உண்டாயிருந்த நம்பிக்கையெல்லாம் அற்றுப்போகவே இனிமேல் இங்கே இருக்கப்போகாது, நமது சொந்தத்தேசத்திற் போய் இறந்துபோகவேண்டுமென்றெண்ணிக்கொண்டு தமது இனத்தாருக்குக் கடிதமெழுதி அனுப்பினார். அவர்கள் இவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்ப் போஷணைபண்ணி அவர் இறந்துபோனபோது அவருடைய ஆஸ்திக்குச் சுதந்தரவாளிகளாய்ப் போனார்கள்.—*From the Friend of the People.*

இலக்கண களஞ்சியம்.

[On Tamil Grammar.]

மிகுதியுங் கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரருக்கு நன்மையுண்டாக.

(வீரசோழியம், சந்திப்படலம், உஅ. கவி)

நின்ற சொல்லீற்றுமெய் முன்னு முதலுயிர் நீண்டு மெய்யும்
பொன்றுமுயிரோடுயிர் மெய்வந்தால் வந்தவாவியும் போய்க்
குன்றுமொரோவழிக் கூறியவாவியொரோவழிப்போம்
அன்றிலளணமனக்களொன்றற்கொள்ளுவனவே.

இதன் பொழிப்புரை- வருமொழிக்கு முதலாக உயிராதல் உயிர்மெய்யாதல்வந்தால்-வந்தவுயிருங்கெட்டு -நிலைமொழியீறுங்கெட்டு-நின்றயல் அகரம்- ஆகாரமாகநீளவும்பெறும். வரலாறு-மரம்-அடி-மராடி எம், குளம்-ஆம்பல்-குளாம்பல் எம், ஓணம்-அவிட்டம்- ஓணாவிட்டம் எம், கோணம்-அகோணம்-கோணாகோணம் எம். நீதம்-அநீதம்-நீதாநீதம் எம், காலம்-அகாலம்-காலாகாலம் எம், சரம்-அசரம்-சராசரம்- எம் வரும். ஓரோவழியென்றவிதப்பால்-மரவடி-குளவாம்பல் எம்.வரும். மேற்கூறிய உயிரோரோவிடத்தில் உலோபமாம், வரலாறு-போறும் போன்ம்-மருளும்-மருண்ம் எம்—வரும். அன்றி-லகரம்-னகரமாகவும்-ளகரம்-ணகரமாகவும்- மகரம்- னகரமாகவும்- ஒன்றற்கொன்றுதேசமாவனவாம், வரலாறு, கன்மலை-முன்முடி-கலன்-எனவரும். உலோபம்-கெடுதல்- ஆதேசம்—திரிதல். எ-று.

(வீரசோழியம். தத்திதப்படலம். உஅ. கவி.)

அச்சியொடாட்டியணியாத்தியத்தியாளோடன்னி
இச்சியொதியும்பெண்மைத்தெளிவாமெழில்வடநூன்
மெச்சியவாகாரந்தீதனூர்களின்முன்னுமையாம்
நச்சியவீகாரந்தானுங்குறுகு நறுநுதலே.

இதன்பொழிப்புரை, அச்சி- ஆட்டி-அணி- ஆத்தி-அத்தி-தி- ஆள்-அன்-இ-இச்சி-சி- இவைமுதலிய பிரத்தியங்கள் பெண்பாற்றெளிவை விளக்கும். வரலாறு, பறைச்சி-வெள்ளாட்டி—பார்ப்பனி-வண்ணாத்தி-மறத்தி-ஒருத்தி-நல்லாள்-தியன்-சாத்தி- கள்ளிச்சி-பேய்ச்சி எனவரும். அன்றியும் வடநூலிற் பெண்பாலைக் குறித்தும்- பிறபாலைக்குறித்தும்-ஊரைக்குறித்தும் வரும். ஆகாரவீறு-ஐகாரவீறும். வரலாறு, வனிதா-வனிதை எம், தாரா-தாரை எம், உமா-உமை எம், மாலா-மாலை எம், சாலா-சாலை எம், தேவதா-தேவதை எம், சீதா- சீதை எம், மதுரா-மதுரை எம் வரும். இன்னும், பெண்பாலைக் குறித்த ஈகாரவீறு இகரமாகக்குறுகும். வரலாறு, நதீ நதி எம், குமரீ-குமரி எம், கௌரீ-கௌரி எம்,வரும். பிறவுமன்ன [தமிழ் நூலினுஞ் சிறந்த நூலென்று தோற்ற எழில்வடநூலென்றார். ஓசையிற் சிறந்த வாகாரமென்று தோற்ற மெச்சியவாகாரமென்றார், இரண்டுமாத்திரையுடையதாகலானச்சிய வீகாரமென்றார். நறுநுதலென்றது மகடூஉமுன்னிலை. ஏகாரமீற்றசை. பிரத்தியம்-விகுதி.]

(நேமிநாதம். உ௰. கவி.)

ஐந்தாறுமாறு பதினாறுமொற்றுமிகும்
வந்துற்றமன வயனலக்கள் சந்திகளி
னல்லாதனவுமடக்கும்வாய்கண்டடக்க
வெல்லாமுடியுமினிது.

இதன்பொழிப்புரை- ஐந்தாமுடலாகிய டகாரம்-ஆறுமுடலாகிய-ணகாரமாம். ஆறுமுடலாகிய-ணகாரம் பதினாறுமுடலாகிய-ளகாரமாம். வரலாறு, வேட்கை-அவா-வேணவா எம், வெண்மை- அலரி-வெள்ளலரி எம் வரும். அன்றிச் சொற்கிடையிலொற்றுமிகும். ஒத்து மிகுமென்றதேச்சவும்மையாகலான் உயிருமுயிர்மெய்யுமாகமாமெனக்கொள்க. ஆகமம்-தோன்றல்-வரலாறு- வெயில்- வெய்யில் எம், முக்காதம்-முக்காவதம் எனவரும். இன்னும், மகரம்-னகரமாகவும்-வகரம்-பகரமாகவும்-னகரம்-லகரமாகவுந்திரியும். வரலாறு, சலம்-சலன் எம், கோவில்-கோயில் எம், மென்மை-இயல்-மெல்லியல் எம். வரும். சந்திவிகாரமல்லாதனவெல்லாமுடிக்குமிடமறிந்து முடிக்கமுடியும். வரலாறு, தொல்காப்பியனாற் செய்ததால் தொல்காப்பியம் எம், அவனியனாற்செய்ததால் அவனியம் எம்.வரும். இனிசென்றமிகையால்-பொன்னந்தார் எது-பொலந்தார் எனவரும் எ-று.

(இலக்கணத் திரட்டு)

இ உ ஐம்முதலேறியமெய்கள் அம், அர் அல்விகுதி குணந்தொழிற்
பெயர்க்குமாம்.

இதன்பொழிப்புரை, இ-உ- ஐம்முதலாயிரேறிய-தி-சி-வி-கு-பு-து-மை-லை- என்னுமுயிர்மெய்யும்-அம்-அர்-அல்-இவையும் பண்புப்பெயர்க்குந் தொழிற்பெயர்க்கும் விகுதிகளாம். உதாரணம், நன்றி- மாட்சி-குழவி-நன்கு-மாண்பு-நன்று-செம்மை-மழலை-நுட்பம்- நன்வர்-பைசல் இவை பண்புப்பெயர்விகுதியாம். மறதி-தொடர்ச்சி- கல்வி-நோக்கு-வளர்ப்பு-பாய்த்து- பொறுமை-தோல்வை-ஆட்டம்-உழவர்-பாடல் இவை தொழிற்பெயர் விகுதியாம். பிறவுமன்ன, [மெய்களென்று பன்மையாற் கூறியவதனால், குணப்பெயர்க்குந் தொழிற்பெயர்க்குமீறாகவருமுயிர் மெய்யெல்லாமென்பதுபெற்றும். தொழிற்பெயர்க்குமாமென்றவும்மையாற் குணப்பெயர்க்குமானதன்றிப் பெ

Digitized by Google

ர்வினைபிடை யுரிகளுக்கும் சிலவிகுதியாமென்பது பெற்றாம். உதாரணம் வந்துழிக்காண்க. எ—று.]

(தொன்னூல்விளக்கம்.)

ஞநவிடைப்பகுபத நண்ணுமெவ்விதியே.

இதனபொழிப்புரை, ஞகாரம்-நகாரம்- இவற்றையிடையிலேயுள் பகுபதங்களுமுளவாம். உம். இளைஞர்-கலைஞர்-உழுநர்-கொழுநர்-பாருநர்-மகிழ்நர்-செறுநர். எம், வரும். இப்படிக்குத் தமிழ்ப் புலவர் வேதகிரிமுதலியார்.

நிகண்டு ௰௧ வது. ஓர்வினா.

(A Question in Negandu.)

துரைகளே,

நிகண்டு ௧௧ வது. ௧௧ வது பாட்டில் "அண்டசமுதலைபோக் கி பறவைபுள்ளுடும்புபல்லி நண்டுமீன்றவளையாமை நாகமிப்பியுமீராறும்" என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இதிற் புள்ளென்று பொதுப் படச்சொன்னமையால் வௌவாலும் அதிலடங்குமே. ஆனாலும் வௌவால் முட்டையிட்டது நானென்றும் பாராததினாலும் எறும்பு முட்டையிடுஞ் சீவனாயிருந்தும் அதை இப்பாட்டிற் சொல்லாததினாலும் இப்பாட்டின் கருத்து முற்றுமெனக்கு விளங்கவில்லை. உங்கள் மேன்மையான உதயதாரகைப் பத்திரங் கற்கை பொதுவான கல்வி முதலியவற்றிற் கிடங்கொடுக்குமென்றுங் கற்கை சாத்திரமுதலியவற்றில் உண்டாகுஞ் சந்தேகங்களை ஆதித்தனைக்கண்ட பனிபோல் நீக்குமென்றும் நான் நம்பி யிதை உங்கள் உதயதாரகைப் பத்திரத்தின் வழியாய் வினவத் துணிந்தேன்.

இப்படிக்கு

மதுரை ஆவணி. ௴. ௩௰௲.

பை. செலம்பரமுதலியார்.

Reply to the answer to a question on Tamil Grammar.

கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரரே,

இலக்கணத்திலினவெழுத்தைப்பற்றி நான் கேட்ட கேள்விக்கு இலக்கணத்தில் வல்ல பெரியோர் ஒரு நற்கருத்தை எழுதவேணுமென்று கேட்டிருக்க, இயாழ்ப்பாணம், வடதேசம் முதலான விடங்களிலுள்ள இலக்கண வித்துவான்கள் எது நியாயத்துக்கோ ஒன்றுமெழுதாமலிருக்க, இயாழ்ப்பாணம் மாணாக்கனென்றொருவர் எழுதினார் மறுமொழி. ய-ர-ல-வ-ழ-ளவென் னுமிடையினம் ஒன்றோடொன்றினமாவபரிசுகன் னூலுளேனும், மற்றையவிலக்கண நூலுளேனுங் காணவில்லையென்று நான் சொன்னது மாதிபுணவித்தகமென இந்த மாணாக்கனுக்கு வெளித்தது எனக்காச்சரியம். அது பொய்க்குலவையில் ஓர் மெய் பிரகாசித்தாப்போலும், மட்டியுள் முத்தொளிர்விட்டாப்போலும், மாதிபுணவித்தகமென் றிழிவாய்ச் சொல்லியுஞ் சிறப்பாயிற்று. பொய்சொல்லவெண்ணியுஞ் சொன்னது மெய்யென்பது பின்னுற் காண்க. இலக்கணத்தில் வல்ல பெரியோர் கைபிடவேண்டிய தொழிலில் ஓர் மாணாக்கன் முயற்சிப்படுவில் "பொய்படுமொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்பேதை வினைமேற்கொளின்" என்று இந்தமாணாக்கனுக்கே சொல்லவேண்டியது. ஏனெனில், ௧. வது. ஒரு நூலுளேனுஞ் சொல்லப்படவில்லையென்று நான்சொன்னதை மாதிபுணவித்தகமென மறுத்தும், எந்நூலுஞ் சொல்லியிருப்பதைக் காட்டாதது குற்றம். ௨. வது. இடையின வெழுத்துக்களை ஆசிரியரினத்தாரென்று நான் சொல்லாதிருக்க அதை என்னில் வைத்துச் சொன்னதாக வெழுதினது குற்றம், ௩. வது. இடையினவெழுத்தைப்பற்றி ஆசிரியர் கூறுதொழித்ததற்கு நியாயஞ்சொல்லப் புகுந்தவிடத்தும் முன் "இவ்விரண்டோரினமாய் வரன்முறையே" என்றதில் இடையினத்தை அடக்கிய நியாயஞ்சொல்லாதது குற்றம், ௪. வது. சான்றோர்வாக்கிற் பிறழ்வியாவும் பிறழுமென் றுசொல்லியும், நன்னூற்செய்த பவணந்தி முனிவருடைய வாக்குப்பிறழச்செய்த வயித்தியநாதபண்டாரத்தினது இலக்கணவிளக்கச் சூத்திரங்களை அங்கீகரித்தெழுதினது குற்றம். அது குருவழியிலடிபட்டதை அம்மாணாக்கனறிந்திலான்போலும். ௫. வது. முன்னோர் மொழிபொருளேயன்றி அவர்மொழியும் பொன்னேபோற்போற்றுவம் என்றதையெடுத்துச்சொல்லியும் "புனை"பூணுங்கையறியாப்பேதையென்று, திருவள்ளுவர் சொல்லியிருக்க "புனைபூணும் என்றெழுதினது குற்றம். ௬. வது. முன்னோர் மொழிபொருளென்பதை ஒப்பமுடிய எழுதாதது குற்றம். ௭. வது. சான்றோர்வாக்கிற் பிறழில் யாவும் பிறழுமென்று தருமமாய்ச் சொன்னதும், பொய்ப்படச் சொன்னதுங் குற்றம், ௮. வது. வழக்குத் தமிழில் விடையெழுதியும், இயற்றமிழ்முறையாய் எழுதாதது குற்றம், ௯. வது யாவருமுணரவெழுதாதது மயங்கவைத்தலென்னுங்குற்றம் ௰. வது. முழுவதுமென் செவிக்கு மறுமொழியாய் நின்றும் நின்றுபயனின்மையென்னுங்குற்றம். மாணாக்கனெழுதினது சிலுசிலுப்பன்றிப் பண்ணிகாரமல்ல. அந்தமாணாக்கனெழுதினவிடையைப்பற்றிமுகாமைக்காரர் யாதொருகவனிப்புப்பண்ணாமல்விட்டது மிகுந்த ஆச்சரியம். நான் முன்னெழுதின கேள்வியை மறுபடி தெளிவாய் எழுதுகிறேன்.

"ஐ-ஔ-இ உச்செறிய" வென்ற விதியால், யர-லவ-ழள என அரிச்சுவடிப்படியினமாகில், இனமென்றதற்குக் காரணங்கூறப்பட்டிருக்கும் "தானமுயற்சி" என்னுஞ் சூத்திரத்தை இடையினத்திற்கோட்டிச் சிந்தித்துப்பார்க்கில் யகர ரகரங்களுக்கும், லகர வகரங்களுக்கும் ழகர ளகரங்களுக்கும் முறையே தானமுமளவுமாகிய இரண்டு காரியங்கள் மாத்திரமொத்தன. ஆனால் ரகரத்தையும். ழகரத்தையுமினைத்தாலத்தானமுமுயற்சியுமளவுமாகிய மூன்றுகாரியங்களொக்குமாகையால், ரழ-யள-லவ என வொன்றற்கொன்றினமெனக் கூறலாகாதா? மூன்றுகாரியங்களொத்தவற்றைவிட்டு இரண்டுகாரியங்களொத்தவற்றை இனமெனக்கூறவேண்டியதென்னை" இதற்கு ஆசிரியரப்படிச்சொல்லியிருக்கின்றமையால் அவரதாணையோடுறழ முடித்துக்கொள்க என யாழ்ப்பாணமாணாக்கன் உத்தரஞ்சொன்னது போற்சொல்லாது முறைமையான நியாயமுண்டானால் அதை மாணாக்கனாகிய வெனக்கு விலக்கணப்பயிற்சியின் மிக்கோர் உதயதாரகைவழியாக விபரித்துச்சொன்னால் மகாபெரிய உபகாரம்.

இப்படிக்கு. இலக்கணநுட்பவிசாரணைகாரன்.

உடுப்பிட்டி பள்ளிக்கூடம்.

௲அ௱சக௲. ஆவணி௴. ௨௰௲.

கணக்கு விடை.

Answer to the Question in Mathematics.

முகாமைக்காரரே,

உங்கள் உதயதாரகை, ௰௩ ஞ். சஞ்சிகையின் கண் நிரைமாற்றுக் கணக்கு வினாவை வினவிய திருப்புரம் மாணாக்கனுக்கு விடை.

முழுவெண் முப்பதாதலாலும் மாற்றெண் பதினாறாதலாலும் முப்பதினின்று நிரையே ஒவ்வொன்றற் கொவ்வொன்று குறைந்து வரும்படி பதினாறெண்கள் கண்டு அவ்வெண்கள் முழுவதையுங் குணனஞ்செய்து வருங் குணிதமே மாற்றுத் தொகையாம்.

இவ்வாறிதற்குச் செய்து கண்ட விடைத்தொகை ௧. கோடிகோடாகோடியே ௪. இலக்கத்து ௨௬௯௪௮ கோடாகோடியே ௭௩. இலக்கத்து ௩௭௯௫௩ கோடியே ௪. இலக்கம். (அல்லது-௩0 ௪௨௬௪௮0 ௭௩௩௭௫௩. 0 ௪00000) பிறவுமிவ்வாறறிக.

௲அ௱சக௲. ஆவணி௴. ௨௰௲. இப்படிக்கு. வண்ணார்பண்ணை காசுக்கடை பொன்னம்பலச்செட்டி சின்னத்தம்பி.

பரமார்த்த குருவின் கதை.

இரண்டாவது.

குதிரைமுட்டை வாங்கின கதை.

பரமார்த்தகுருவும் ஐந்து சீஷர்களும் மடத்துக்குச்சென்ற பின்பு ஆற்றிலே தாங்கள் பட்ட அவதியைச் சொல்லித் திரிந்தார்கள்.

அதிலே மடத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு கண் குருட்டுக்கிழவி நடந்ததெல்லாவற்றையும் விபரமாய்க்கேட்டு நீங்கள் உங்களை யெண்ணிக் கணக்கேற்றின வகையிலே மோசம் வந்ததென்றிருக்கிறேன், தன்னையாகிலும் வேறொருவனையென்கிலுந் தப்பவிட்டெண்ணினுங் கணக்குத் தப்பும். ஆகிலும் வேறே சமயம்வந்தால் இப்படிப்பட்ட மோசம் வராதபடிக்கு உபாயம் நானே சொல்லித் தருகிறேன், காட்டிலே கிடக்குஞ் சாணத்தை பொறுக்கிக் கூட்டி யொப்பரவாகத்தட்டி எல்லாருஞ் சூழவிருந்து அவரவர் மூக்குச் சாணத்திற் படக்குனிந்தமுக்கினதின் பிறகு சாணியிற்பட்ட குழிகளை எண்ணவே கணக்குத்தப்பாமல் எத்தனைபேரென் றறியலாமே. அப்படியே அறுபதெழுபது வருஷத்துக்கு முன்னே பத்துப்பெண்டுகள் கூடினவிடத்தில் நாங்கள் கணக்கேற்றினவகையிதாக்குமென்றாள்.

இது நல்ல உபாயந்தானே பணத்துக்குஞ் செலவில்லை, ஒருத்தனுக்குந் தோன்றாதேபோயிற்று. ஆகிலும் எல்லாக்காரியத்துக்கும் ஒரு குதிரைவாங்கினால் உத்தமம். ஐயா, எப்படியாகிலும் உமக்குக் குதிரை சம்பாதிக்கவேணுமென்று சகலருஞ் சொல்லக் குதிரை விலை எவ்வளவாயிருக்குமென்று குருவும் விசாரித்தார். விசாரிக்குமிடத்தில் அது பொன் ஐம்பது பொன்னிற் குறையாதென்று கேட்டறிந்து

Digitized by Google

லே அம்மாத்திரத்துக்கவகாசமில்லையென்று குருவானவர் சாதித்தார்.

இவ்வாறிவர்கள் பலநாளும் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கையிலே மேயவிட்ட கறவைப்பசு ஒருநாட் பொழுதுசாயும் வேளையில் வீட்டுக்கு வாராததைக்கண்டு ஊரிலெங்குந் தேடினார்கள். தேடினவிடத்திலும் அகப்படாததினால் மறுநாள் மட்டியென்பவன் சுற்றுக்கிராமங்களிலே தேடப்போனான்.

எங்குங் காணாமல் மூன்றுநாள்வந்து மடத்துக்குச் சென்றவிடத்திலே ஐயா! பசுவைக்காணேன், ஆகிலும் பாரமல்லக் கொஞ்சவிலையாய் நமக்குக் குதிரை அகப்பட்டதென்று சந்தோஷமாய்ச் சொன்னான். அதெப்படியென்று ஆசையோடே குருவுங்கேட்கப் போனகறவையைத்தேட ஊருக்கூர் காட்டுக்குக்காடு கொல்லைக்குக்கொல்லை போயெல்லாஞ் சோதித்து வருகையில் ஒருபெரிய வேரியின் கரைச்சார்விலே நாலைந்து கோளிகைக்குதிரைகள் மேயவுங் கிடக்கவுங் கண்டேன். போகப்போக அருகேசென்றவிடத்திலெங்கும் இருகையினாற்றழுவப்படாத குதிரைமுட்டைகளைக்கண்டுஅதில் வந்தஒருவனைக்கேட்க அவைகள் குதிரைமுட்டைதானென்றுமொவ்வொன்றுக்கு நாலைந்து பொன்மாத்திரம் விலையாமென்றும் அவனெனக்குச்சொன்னான். ஐயா, இது நல்ல சமயம். சுலபமாய்ச் சாதிக்குதிரைவரும் நாமெப்படி வளர்த்தேமோ எப்படிப் படிப்பித்தோமோ அப்படியெளிதாகுமென்று மட்டியென்கிறவன் சொன்னான். எல்லாருக்கும் இதுவே சம்மதியாகி அவனோடே மடையனென்றவனைக் கூட்டிக் கையில் ஐந்து பொன்கொடுத்து உடனே பிரயாணப்படுத்தி அனுப்பினார்கள்.

சொன்னதன்மைக்கு மட்டியும் மடையனுங் குதிரைமுட்டைவாங்கப் புறப்பட்டுப் போனபிறகு மூடனென்பவன் ஒரு சந்தேகத்தைக்கொண்டு வந்துவிட்டான். நல்ல சாதித்துரகதமுட்டை வருமென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். வந்தாலும் அடைகாத்த பிறகல்லோ பொரிக்கும். ஆகிலும் அதை ஆர் அடைகாக்கிறதப்பா அறியேன். இருகையால் தழுவப்படாதென்றானே பத்துக் கோழிகளைக் கூடவைத்தாலும் பத்தவுமாட்டாது நிற்கவும் மாட்டாது. அப்புறம் இதுக்குப் போம்வழிசொல்லுங்களென்றான்.

என்றதைக்கேட்டெல்லாரும் வெகு விழிப்பாட்டமாய் ஒருவரொருவரைப் பார்த்துக்கொண்டு வாய்விடாமற் பேசாதிருந்தார்கள். அனேக நேரம் போனபிறகு குருவானவர்தானே நமக்குள்ளே ஒருவன் அடைகாத்தாலொழிய வேறே வழி காணேனென்று தனித்தனியே நின்ற மூவரையுங்கேட்க அவனவன் போக்குச்சொன்னான். இவன் தினந்தினங் காலே ஆற்றிலேபோய் வேண்டிய தீர்த்தமெல்லாங்கொண்டுவரவுங் காட்டிலேபோய் வேண்டிய வெரி கரும்பு சம்பாதித்துக் கொடுக்கவும் எனக்குத்தியோகமாகக்கொள்ள அடைகாக்கக் கூடுமோவென்றான். அவனொவென்றால் இரவும் பகலுமாகப் பின்வாங்காமல் மடப்பள்ளியிலே நானிருந்து பத்துப்பேருக்குச் சோறாக்கவும் நாலுவிதக்கறிகளைச் சமைக்கவும் வித்தையான பணிகாரமுண்டுபண்ணவும் வெந்நீர் காய்ச்சவும் அடுப்பண்டையிலேசாகிறதல்லோ, பிறகடைகாக்கிறதென்னாலாகுமோவென்று சொன்னான். மற்றொருவன் விடியாமுன்னே நான் ஆற்றுக்குப்போய்த் தந்தாவனம்பண்ணி வாய் கொப்பளித்து முகங்கழுவிக் கைகால் சுத்திசெய்து முறைமையாயெல்லாம் அனுஷ்டானங்களையும் முடித்தபிறகு பூங்காவனங்களிற் பலவுந்திரிந்து புதுவரும்புகளைத்தெரிந்தெடுத்துப் பூச்சியமாயிங்கேகொண்டுவந்து நெடுஞ் சரங்களைத் தொடுத்துப் பல விக்கிரகங்களிலே அரிச்சனைபோடச் சாத்தித்தேவ பூசைக்கு நித்திய மெய்யுதவி செய்வது என்பாரிசமல்லோ? இத்தோடடைகாக்கலாமோவென்றான்.

அதுக்குக் குருவானவர் இதெல்லாம் உள்ளதுதானே, போன மற்றிரண்டுபேர்களாலேயுமாகாதே. ஒருத்தன் வருகிறவர்கள் போகிறவர்களை விசாரிக்கவும் அவர்கள் சொல்லும் உத்தரத்துக்கு மறுவுத்தரங்கொடுக்கவுங் கொண்டுவந்துவிடும் வழக்குக் கேட்டுத் தீர்க்கவும் முடியாத வேலையாயிருக்கிறான். கடைசியிலே மட்டியென்பவன் எதுக்காலும் நமவினை சமயத்துக்கெல்லாங் கடை, சந்தை பேட்டைக்குப் போகிறவனல்லவோ? ஆகையால நீங்கள் அடிக்கடிவேண்டிய ஊழியத்துக்குத் திரியவேணுமுள்ளதுதானே. நான் ஆனால் இங்கே சும்மாவல்லோ இருக்கிறேன். அந்த முட்டையை மடியிலே வைத்துக் கொண்டு கையாலே தழுவிப் போர்வையாலே மூடி மார்போடணைத்தே அன்போடு பேணி அடைகாப்பேன். குதிரை பொரித்தாலே போதும், படத்தகும் பிரயாசம் பார்க்கவொண்ணாதென்றார்.

[இன்னும் வரும்.]

THE ADVENTURES OF THE GURU NOODLE.

[By Beschi.]

Second Story.

Of the purchase of the Horse's Egg.

After the Guru Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman, who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this may be avoided. Having picked up the ordure which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Guru demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Guru determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Guru with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless. After a considerable pause, the Guru addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me? Says another, "Before day break I go to the river, and after having cleansed my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Pagoda of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Guru replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and to the village? It is very true, therefore,

Digitized by Google

it you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

[To be Continued.]

புதினச்சங்கதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

வேதக்குட்டிக் குருக்களையா, ஆறுமுகச் செட்டியார், மற்றுஞ் சில பதிய பணுஷர் ஒரு நாள் வண்ணாபண்ணைக்குச் சேர்ந்த பிள்ளைக ஒரிடத்திற் சேர்த்து அவர்கள் படித்திருக்கும் படிப்புகளிற் சோத்து நலமென்று கண்டபடியால் அப்பிள்ளைகளுக்குச் சில புத்தகங்ள் உபகாரம்பண்ணவென்று வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறார்களென்று கல்ப்படுகிறோம்.

கனம்பொருந்திய தானியேற்பூரையரும், அவர்கள் சமுசாரமும், துரையைவிட்டு இந்தமாதம், ௰௨ தீ இயாழ்ப்பாணம்வந்துசோதார்கள் அவர் இனி இவ்விடத்திற்குடியாயிருப்பாரென்று எண்ண வண்டியிருக்குது.

வெஸ்லியன் மிசியோனைச்சேர்ந்த சங். யோன. மத்தேயுவெற உம். பாதிரி தன் உத்தியோகத்தை தன்மனசாக விட்டுவிட்டாரென்றுகேள்விப்படுகிறோம்.

சீனம்.

நமது இராசாத்தியின் தானுபதியாகிய எல்லியற்று அறிவிக்கிற அறிக்கைப்பத்திரம்.

காரியங்கள் இருக்கிறமாதிரிக்கு சகல இங்கிலீசுகாரரும் மற்றும் பி தேசத்தாருமாகிய வியாபாரிகள் இன்று வைகாசிமீ ௨௧தீ.பொழுதுபட முன் காந்தன் நகரியைவிட்டு அப்புறப்படுவது நிறம்.

இந்த அறிக்கைப்பத்திரவழியாலறியும். சீனர் அன்றைத்தினத்தில போர்செய்ய ஆயித்தப்பட்டிருந்தார்களென்பதைப் பலபலவிங்களிலும் அன்றைக்கு நடந்து வந்த காரியங்களால் அறியவந்தது. எப்படியெனில், சிப்பம் முதலியவிருக்கும் பண்டகசாலைகளிலும மற்றின் தாழ்வாரங்களிலும் பீரங்கிகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன ஆற்றிற்குப்போகும் வழிகளொவ்வொன்றும் பீரங்கிமுதலிய செறிந்த ஆயுதசாலையாகி ஒவ்வொன்றிலும் விருதுக்கொடிகள் பறந்தன. ஒவ்வொரு இடங்களிலும், ஆவணச்சாலைகளிலும், போர்ச்சேவகர் நின்றார்கள். தேயிலை நிறுத்து முடித்தபின் சில இங்கிலீசுகாரர் வேறொரு ஆவணச்சாலைக்கு வள்ளத்திலேறிப் போகையில தெருக்களில் நின்ற படைவீரர் விற்ளுதத்திற்குத் துப்பாக்கியை அவர்கள்மேல் நீட்டினார்கள்.

அவ்வாற்றங்கரையிற் பிறஞ்சுபோலி என்ற துறைமுகத்திலிருந்து காந்தன் நகரியின் வடக்கந்தம்வரைக்கும் வெகுவான பீரங்கிகள் நாட்டப்பட்டிருந்தன. சீனர் செமிங்(Shaming)என்றவிடத்தில் ஒரு புதுக்கோட்டையுங் கட்டி முடித்தார்கள். அவ்வாற்றில் அனேக குடாக்களில் வெகு ஏராளமான *தீத்தெப்பங்கள்(Fire rafts)செய்துவிடப்பட்டன. இப்படி அவர்கள் முயற்சிப்பட்டிருந்த விதத்தினால் இங்கிலீசுகாரருடனே எதிர்த்து ஒரு கணப்பொழுதில் அவர்களை அத்துறைமுகத்திலிருந்து அகற்றிப்போடும்படிக்கு அவர்கள் இருக்குமிடங்களிலெல்லாம் உடனே அவர்கள் மேல் விழுந்து சண்டை பண்ண எண்ணினார்களென்று அறியவந்தது.

நமது இராசாத்தியின் தானுபதியாகிய சீ எல்லியற்றென்பவர் பண்ணிவைத்த அறிவித்தலின்படிக்கு வர்த்தகர் இரண்டுபேரல்லாமல் மற்றவர்கள் எல்லாரும் அன்றையிற்றினம் அந்நகரிக்கப்புறப்பட்டதினாலே தப்பிக்கொண்டார்கள். அல்லது சிறைபிடிக்கப்பட்டுங் கொலைப்பட்டும்போவார்கள். அன்று சாயந்தரம் ஆறுமணியளவில் நமது இராசாத்தியின் இரண்டு சண்டைக்கப்பல்கள் காந்தன்நகரிக்கடுக்க நங்கூரம் போடப்பட்டிருக்கையில் அன்று இராத்திரிப் பத்துமணிவேளையில் பேற்றீ (Fatee) க்குநேரே தீத்தெப்பங்காணப்பட்டு நமது இராசாத்தியின் சண்டைக் கப்பல்களை மோசப்படுத்துகிறதற்கேதுவாகத் திரையினால் அள்ளுண்டுவந்தது. ஆகிலும்அவைகள் நங்கூரம் போட்டிருந்ததினாலும் நமது இராசாத்தியின் புகைக்கப்பல் அவைகளை அந்த மோசத்திலிருந்து நீக்கி வெகுபீரங்கிகளைச்சுட்டு மாற்றானுடைய கள்ளஉபாயங்களை முறியடித்தது.

௨௨தீ. செமின் என்ற பட்டணத்தை அழிக்கத்துவங்கி வெகு பீரங்கிகள் சுடுபட்டதின் பிறகு அக்கோட்டை அழிக்கப்பட்டு அமைதிகொண்டது. அந்நேரத்திலே அங்கே நேர்த்தியான எட்டுப்பித்தளைத் துப்பாக்கிகளைக் கண்டெடுத்தார்கள். மேலும் பேற்றி (Fatee) என்றவிடத்துக்கு நேரான குடாக்கடலிலே சீனருடைய சண்டைக்கப்பல்கள் வந்து வெளிப்பட்டன. அவைகளை இங்கிலீசுகாரர் கண்டு நீமிசிசு (Nemesis) என்ற புகைக்கப்பலுடனே போனவேளையில் அக்கப்பல்கள் பயந்து உள்ளே ஓடிவிட்டது. உடனே இப்புகைக்கப்பலும் திரும்பிற்று, சற்றுநேரத்தின்பின் சீனருடை கப்பல்கள் மறுபடி தோற்றின. அவ்வேளையிலும் புகைக் கப்பல் தானே அவைகளைத் துரத்திக் குடாக் கடலிற் சென்று யுத்தஞ்செய்கையில், அதிகமான ஆரம்பமும் குப்பல் குப்பலான புகையும் எழும்பின. அவ்விடத்தில் மூன்று மணித்தியாலத்துக்கு சீனருடைய நாற்பது கப்பல் எரிந்துபோயிற்று. ஆட்சேதம் மெத்தவில்லை.

நீமிசிஸ என்ற புகைக் கப்பலும் கேறல்டு (Herald) என்ற கப்பலும் அவைகளைச் சேர்ந்த வள்ளங்களும் பறிமுதலான கொடிகளையுங் கட்டிக்கொண்டு சீன உத்தியோகஸ்தருடைய சட்டைகளையும், தொப்பிகளையுங், கப்பலாட்கள் தரித்துக்கொண்டு வெற்றியடைந்து வருவதைப் பார்ப்பதுஎவ்வளவு சிறப்பான காட்சி! புகைக் கப்பலின் கைப்பித்தானான ஆல் என்பவரின் கையில் வாணம் வெடித்துக் காயப்பட்டது. செமின் என்றகோட்டையில் யுத்தம் நடந்தபோது, மோட்டெஸற் (Modeste) என்ற கப்பலின் மரம் கயிறு முதலானவைகள் சேதம் போயிற்றென்றும், அதில் இருந்த மூன்று மனிதர் காயப்பட்டார்களென்றும் அறிகிறோம்.

௨௧. தீ சீனருடைய சின்னப் படகுகளில் அநேகம் உவம்பே (Whampoa)என்றவிடத்தில் இங்கிலீசுகாரராற்பிடிக்கப்பட்டது.

௨௪ தீ. வெளிக்கோட்டைகள் அழிக்கப்படாமல் இலெபிளுத்துகறுநல், மவுன்ரென், (Lieut Col. Mountain)தன் சேனையைக்கொண்டு திரும்ப வெற்றியடைந்து அங்கிருந்த போர்ச் சேவகரையுங், கொள்ளைக்காரரையுந் துரத்தி அக்கோட்டையைத் தனதாக்கினார்.

௨௬. தீ. சார் ஞுயுகொவ் (Sir Hugh Gough) என்றவரும் அவர் சேனைகளும் காந்தன் நகரிக்கு வடமேற்குப் புறமான கரையிறங்கச் சீனர் அவர்களைத் தடைசெய்யாமல் விட்டுக் கரையில் நின்ற நீமிசிஸ என்ற புகைக் கப்பற்காரருடனே சண்டை செய்யும்படி தாத்தாரியரான போர்ச் சேவகர் வர அங்கிருந்து சில சிறு குண்டுகளை இறக்கிப் பீரங்கிதிர, அவர்களில் அனேகர் விழுந்திறக்க மிச்சமானவர்கள் ஓடிப்போனார்கள். பீரங்கி துப்பாக்கி முதலானவைகளை மேலே ஏற்றிக்கொள்வதிலே வெகு தாமசங்கள் உண்டாயின. ஆகிலுங் கூலிக்காரரானசீனர் அகப்பட்டதினால் மேலே ஏற்றிக்கொண்டார்கள் இவர்கள் அகப்பட்டதெப்படியென்று விளங்கவில்லை. கொஞ்ச நாளைக்குள்ளே காந்தன் நகரிக்கு வடபுறத்திலுள்ள நாலு கோட்டைகளும், தாத்தாரியரான போர்ச் சேவகரின் ஒரு பாளயமும் இங்கிலீசுக்காரருடைய ஆளுகைக்குள்ளாயிற்று. ஆகிலுஞ் சீனர் ஆயத்தப்படுத்தின தீத் தெப்பங்களுக்கு இலக்கில்லை. அவைகள் காந்தன் நகரிக்கும்வோக்குக் (Bogue) கோட்டைக்கும் இடையிலே உள்ள ஆற்றில் எங்குங் காணப்பட்டன ஆகையாற் சீனருக்கு ஏற்படுத்தின கட்டளையாவது, எந்தெந்தக் குறிச்சியில் இருந்து தீத்தெப்பங்கள் வருகிறதாகக் காணப்படுமோ அந்தந்தக் குறிச்சி அழிக்கப்பட்டு ஒரு கல்லின் மேல் மறு கல்லு வைக்கப்படாதபடி தகர்க்கப்படும் என்பதுதான். இந்தப்படி நமது இராசாத்தியின் சலபர், அலிகேதர் (Sulphur, Aligator) என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு யுத்தக் கப்பல்கள் கட்டளையை மீறித் தீத்தெப்பம் அனுப்பின ஒரு குறிச்சியை அழித்துப்போட்டன.

நமது இராசாத்தியின் தானுதிபதி சீனருக்கு அறிவித்த அறிக்கைப்பத்திரமென்னவென்றால், சீன இராசாவின் கொமிசனமாரானவர்கள் பலமுறையுந் தந்திரமுள்ளவர்களாய் நடந்து வந்ததினால் அவர்களிராணுவங்களையும், அந்த நகரியை விட்டுத் துரத்திவிடவும், குடிசனங்களானவர்களுந் தங்கள் ஊர் உத்தியோகஸ்தருடைய பிழைகளுக்காகத் தாங்கள் ஆக்கினைப்படாமல் அந்த நகரியைவிட்டுப்போகவும்வேணுமென்றும் கற்பித்தார்.

சீனக்கொமிசன்மாருடைய வஞ்சகத்தினால் நமது இராசாத்தியின் சேனைகளைஅணிவகுத்துயுத்தஞ்செய்தவேளையிலேதோற்றுமாற்றான் யுத்தத்தைநிறுத்தச்சொல்லிக்கேட்டபோது,நமது இராசாத்தியின்

*தீத்தெப்பங்களாவன, இலகுவாய் நெருப்புப்பற்றிச் சுவாலித்துக்கொண்டுநிற்குங் குங்கிலியமுதலான பலபொருள்களைச்சேர்த்து அக்கினியிட்டுமாற்றானின் கப்பலை எரித்தழிக்கும்படி காற்று நீரோட்டமுஞ் செல்லுந் திசைபார்த்து எதிரே சத்துருசெலுத்திவிடுந் தெப்பங்களே.

Digitized by Google

தாகுப்திபின்னுற்சொல்லிய முறைமைகளின்படி செய்யில் சண்டை நிறுத்துவதென்றும் சொல்லி ஏற்படுத்தின முறைமைகளாவன.

க. வது. அந்த இராச்சியத்தரைச்சேராத மூன்று கொமிசனர்மாரும் அவர்கள் சேனைகளும் ஆறாட்களுக்குட் பட்டினத்தை விட்டு, ௬0. கட்டை தூரத்திற்கப்பாற் போய்விடவேண்டும்.

உ. வது. வைகாசி ௬. உஎ. தி. தொடுத்து ஒருகிழமைக்குள்ளாக (12 millions of Rupees) ஙஉய இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவும். அதில் ய இலட்சம் அன்று பொழுதுபடமுன் கொடுக்கவும்.

ந. வது, யுத்தத்துக்கடுத்த ஆபாரமின்றி இரண்டு சாதியாரும் தங்கள் தங்கள்பாட்டிலே இருக்கவும், முன்சொல்லிய பணத்தொகை ஏழுநாள்த்தவணையிற்கொடாதிருக்கில் ஙசய. இலட்சம் ரூபாயாகவும், யச. நாள்த்தவணையிற் கொடுக்கில் ஙசுய. இலட்சம் ரூபாயாகவும், இருபதுநாள்த்தவணையாகில் ஙஅய. இலட்சம் ரூபாயாகவும் இப்படியெல்லாங் கொடுத்துமுடிய இங்கிலீசுகாரர் பொக்கே தாகிறிஸ (Bocca Tigris) என்றவிடத்திற்கு அப்பாற்பட்டு வங்தோங் (Wang-tong) முதலிய அரணிப்பானவிடங்களைவிட்டு இருதிறமும் இராசிப்படுவதற்குமுன் ஆயுதந்தரியாமல் இருக்கவேண்டுமென்றும்.

ச. வது. இஸ்பானிய கப்பலின் சேதத்துக்கும். வியாபாரவீடுகளின் அழிவுக்காகவும் உண்டான பணமும ஒருகிழமைக்குள்ளாகக்கொடுக்கவும்.

ரு. வது. குவெங்சூவோ (Kwang-chow-foo) என்பவர்தானே எந்தக்காரியங்களையும் தீர்க்கும்படிக்குப் பூரண தத்துவங்கொண்டவராக மற்றும்பேராலும் இராசாவினாலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றார்கள்.

காகிதப் பிரத்தியுத்தாரம்.
[Answers to Correspondents.]

“ராமபுரியித் பிரதிவிசாரணைக்காரன்” எழுதி அனுப்பின கனவு காரியம் உண்மையென்பதற்கு யாதொரு உறுதிப்பாடு பிறவழிகளினால் நாம் அறிந்துகொள்ளக்கூடாமையாலும் ‘பிரதிவிசாரணைக்காரன்’ இன்னாரென்றறியாதபடியினாலும், அதுகாரியத்தை எழுதில் நம்பி அச்சிலே போடமுடியாது.

“சண்டிச்குளி அக்கினிப்பயங்கரன் ச. வைத்தியநாதர்” எழுதின காரியஞ் சிலபல நியாயங்களைக்கொண்டு அச்சடியாமல் விடுகிறோம்.

“யாழ்ப்பாணம் வடமிருட்சி பருத்தித்துறை டலோலி வென் பெற்குர் நரசிங்கம்” என்று கையெழுத்துவைத்தெழுதின கடிதந் தெளிவாய் விளங்கும்படி எழுதியிருக்கவில்லை அது மிகவும் முக்கியமான காரியமாய் இருக்கிறபடியினால் மிகவுந் தெளிவாயுஞ் சுருக்கமாயும் எழுதி அனுப்பினால் அதை அச்சடிப்போம்.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Missionary Intelligence.—The REV. P. PERCIVAL and family embarked from Jaffna on board the Brig "Letchemy" for Batticaloe, on Wednesday last

The REV. JOHN MATTHIES, late assistant Wesleyan Missionary, has resigned his situation, and relinquished his connexion with the Wesleyan Mission.

Sickness amongst Cattle.—We regret to learn that a fatal sickness is prevailing amongst sheep and goats in some villages in the Jaffna District, and that in one or two instances the whole flock have fallen victims to it.

REV. D. POOR—The REV. D. POOR and family arrived in Jaffna on Sunday last. His friends here will be glad to learn that Mr. POOR has resumed his connection with the American Mission in Jaffna, and is likely to be a permanent resident in the District.

MISSIONARY MEETING AT POINT PEDRO.

ON THE EVENING of Friday the 9th instant a MISSIONARY MEETING, (for the first time,) was held at Point Pedro, for the purpose of making a collection, and in order to form a *Branch Society* to communicate and co-operate with the JAFFNA AUXILIARY WESLEYAN MISSIONARY SOCIETY.

The office of Chairman was ably filled by P. F. TOUSSAINT, Esq. District Judge, who forcibly pointed out to the Natives the benefits they and their children had derived and were deriving from the residence and operation of Missionary agents amongst them; and, as practical proofs of the truth of his position, instanced the young men educated by the AMERICAN and WESLEYAN MISSIONARIES, who stood before them, and by whom they would be addressed. Mr. T. concluded by appealing to his hearers' sense of justice, as well as feelings of generosity, on behalf of the Missionaries. The meeting which was a very crowded one, many having to stand without, was afterwards addressed in the English and Tamil Languages, by Messrs.; G. R., and H. RODRIGO; STANSBURY, STONER, MACKENSTRY, FERGUSON; S. and T. AMBROSE, BEEBE, MATTHIES, GASPER, &c.

The proceedings were most interesting, securing the unbroken attention of a large auditory, (principally Heathen,) for upwards of three hours; when a collection was made the result of which exceeded the most sanguine expectations of the promoters of the meeting, the amount actually paid or promised being upwards of £10.

A Society is being organized, and it is hoped that future Meetings may increase in interest and success, until, from the most Southern to this the extreme North Point of "The Eden of the Sea," Truth is triumphant, and Christianity enthroned in the hearts of a willing people.—*Communicated*.

CALCUTTA.

DOST MAHOMED.—We are sorry to hear that Dost Mahomed is labouring under a severe attack of Fever, and is reported to have been delirious the greater part of yesterday. Many of the persons composing the suite of the Ex Ameer together with his son Hyder Khan have also suffered from the same cause.—*Calcutta Star*.

THEFT AT THE SUPREME COURT—A theft occurred the day before yesterday at the Supreme Court. It appears that Mr. Sovereign Smith, the Interpreter, is in the habit of solacing himself with the luxury of a *hookah* every day at 2 o'clock. Last Monday after enjoying himself in the usual manner, he left the *hookah*, which is a very valuable one, having a silver bottom, surpose &c. valued at 1700 Rupees, and purchased from the shop of Messrs. Hamilton and Co. in the charge of his servant; the man lost sight of it for a few minutes and on turning round discovered that it was stolen by some thief who had been mingling in the great crowd lately attending the Supreme Court, on account of the Mogul case.—*Ibid*.

ANOTHER PARSEE LADY VOYAGER.—Amongst the passengers by the *Cursetjee Cowasjee* from Bombay to Calcutta we observe the name of another Parsee lady, the wife of Mr. D. Dorabjee now in this town. This is the second instance of a Parsee lady's encountering the risk of a sea voyage from Bombay to Calcutta. It was the result of the care with which the ladies of Rustomjee Cowasjee and his son Monackjee accomplished their voyage, and may doubtless be regarded as the precursor of *future* adventurous trips.

BURMAH.

WARLIKE PREPARATIONS.—We mentioned, a few days ago, on the authority of Moulmein letters, that certain manifestations of an intended hostile movement on the part of Tharawaddie were apparent in that quarter.

We learn that a small detachment of picked artillery men, from Head Quarters, has been ordered to hold itself in readiness to proceed to Moulmein, for the purpose, it is supposed, of manning the guns of the war steamers.

We do not ourselves apprehend that Tharawaddie will be fool enough to make a decided demonstration, of a hostile character, but as every false report of the reverses of Great-Britain on the China coast, will have a natural tendency to increase his insolence, we think it as well that we should show ourselves prepared to punish the first contumelious act, on which he shall venture.—*Bengal Hurkaru, August* 25.

CANDAHAR.

A HORRIBLE MURDER VISITED WITH SUMMARY PUNISHMENT.—A letter from Candahar, dated the 25th ultimo, supplies us with the following particulars of a cold blooded murder committed in that city.

"I regret to have to inform you, that this Sabbath morning was ushered in by one of the most cold-blooded savage, and atrocious murders that ever could have been perpetrated—the unfortunate victim was a highly respectable man a Mr. O'Gorman, who had been employed as a writer to that deeply injured man, Major Todd on his late mission to Herat. O'Gorman was quietly walking up the street, when a villanous Pithaun made up to him and thrust his sharp chuco or native knife into his abdomen. Before he could repeat the thrust, which he was in the act of doing, a sepoy of the 38th N. I. laid him low with a blow of a lattee on the temple, and immediately secured him. He was then carried before the Lieutenant—the Political Agent—and before I had time to reach my quarters, I heard the report of the gun which blew him to a thousand pieces.—*Cal. Paper*.

அட்டவணை—CONTENTS.

இந்து தேசச் சரித்திரம்	171
கூட்டென்பவர் செய்த பிரவஞ்சநூல் -	172
மார்க்க விசாரணை -	173
உலோபத்துவம் -	ib
இலக்கணக் களஞ்சியம்	174
நிகண்டு—கேள்வி	175
இலக்கண நுட்பவிசாரணைகாரன் திரும்ப எழுதியது	ib.
கணக்கு விடை -	ib.
பரமார்த்தகுருவின் கதை	ib.
புதினச் சங்கதிகள்	177

	page
Brief Historical view of India	171
Abridgement of Good's Book of Nature - - -	172
Inquiry on Religion -	173
On Avariciousness -	ib
On Tamil Grammar - -	174
Answer to a Question in Mathematics - - -	175
A Question in Negandu -	ib
The Adventures of Guru Noodle - - - - -	176
Answers to Correspondents	178
Summary of News - -	ib

Printed and published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor,—Edited by Henry Martyn and Seth Payson.

Digitized by Google